

Đề bài:

**Hãy miêu tả lại cô
giáo lúc cô đang
say sưa giảng bài.**

Bài làm

Đối với chúng em, hình ảnh cô giáo say sưa giảng bài trên bục giảng là một hình ảnh vô cùng quen thuộc và cũng rất thiêng liêng, đáng trân trọng. Em sẽ chẳng thể nào quên được hình ảnh cô giáo dạy Văn của em trong giờ giảng thơ văn bản “Qua Đèo Ngang” của Bà Huyện Thanh Quan.

Cô năm giáo dạy Văn của em nay chừng ba mươi tuổi. Dáng người cô đậm và hơi thấp, cô luôn đi đi lại lại trên bục giảng và thường xuyên đến bên học sinh để kiểm tra việc ghi chép bài. Đôi mắt cô điềm tĩnh, nghiêm nghị nhưng luôn nhìn học sinh bằng cái nhìn trìu mến, thương yêu. Khuôn mặt cô phúc hậu tràn đầy tình thương yêu và luôn nở nụ cười trên môi.

Hôm nay cô dạy Văn, sau khi viết tiêu đề lên bảng cô dịu dàng hướng dẫn chúng em đọc bài, giải thích cho chúng em những điều khó. Chưa bao giờ em thấy cô lại kiên nhẫn giảng bài đến thế. Hôm nay, cô rất khác với mọi ngày, cô nói đây là một văn bản khó, cảm xúc của nhân vật trữ tình rất phức tạp, bản thân văn bản sử dụng những thủ pháp nghệ thuật rất tinh tế nên cô yêu cầu chúng em chăm chú lắng nghe, ghi chép và xây dựng bài. Trong khi dạy, mỗi khi có bạn học sinh phát biểu cô lại khẽ chau mày tập trung lắng nghe. Nghe xong, cô mỉm cười để giảng giải cho cả lớp. Thỉnh thoảng cô dừng lại một chút để nhìn những học trò ngoan ngoãn đang chăm chú nghe giảng. Cô say sưa giảng cặn kẽ không bỏ qua một chi tiết nào dù là nhỏ nhất. Đến những chi tiết khó, cô thường lên giọng để nhấn mạnh và để gây sự chú ý. Dường như cô muốn truyền toàn linh hồn của những con chữ trong bài thơ cho chúng em. Cả lớp ai nấy đều im lặng. Những trò chơi trong giờ không còn diễn ra nữa, bạn nào cũng như đang nuốt từng lời cô giảng. Cô đi lại nhìn học trò thương yêu của mình đang ghi chép và còn chỉ ra những lỗi sai cho học sinh.

Tiết học đã tan mà lời giảng của cô vẫn văng vẳng đâu đây bên tai em. Em cảm thấy mình chưa bao giờ hiểu bài như vậy. Em mong sao có thật nhiều giờ học bổ ích như hôm ấy.